

- b) Jeigu į antrojo klausimo a dalį būtų atsakyta neigiamai:

Ar dėl atliekose esančių priemaišų kiekio atliekos, visų pirma dėl jų kiekio, negali būti priskirtos prie B3020 įrašo ir prie jo ketvirtos įtraukos ir tuomet, kai neįvykdyti Reglamento Nr. 1013/2006 III priedo įvadinėje dalyje įtvirtinti reikalavimai, t. y. atliekos nėra užterštos kitomis medžiagomis tiek, kad dėl to padidėtų su atliekomis susijusi grėsmė, dėl kurios jos taptų tinkamomis išankstinio rašytinio pranešimo ir sutikimo procedūrai, atsižvelgiant į pavojingas savybes, išvardytas Direktyvos 91/689/EEB ⁽¹⁾ III priede, ir būtų užkirstas kelias atliekų naudojimui aplinkai saugiu būdu?

3. Jeigu į pirmojo klausimo b dalį būtų atsakyta neigiamai:

- a) Ar Reglamento Nr. 1013/2006 IIIA priedo 3 punkto g papunktis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį visiškai negali būti priemaišų, t. y. mišrios atliekos nepriskiriamos prie šio įrašo, jei mišrios atliekos, nepriklausomai nuo jų kiekio ir pavojingumo, susideda iš kitų atliekų, nei nurodytosios B3020 įrašo pirmose trijose įtraukose (turi priemaišų)?

- b) Jeigu į trečiojo klausimo a dalį būtų atsakyta neigiamai:

Ar priemaišos, dėl kurių ne visais atvejais atliekos negali būti priskiriamos prie Reglamento Nr. 1013/2006 IIIA priedo 3 punkto g papunkčio, gali būti ir atliekos, kurios pačios būtų priskiriamos prie B3020 įrašo ketvirtos įtraukos?

⁽¹⁾ O L L 190, 2006, p. 1.

⁽²⁾ 1989 m. kovo 22 d. Bazelio konvencija dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės.

⁽³⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008, p. 3).

**2019 m. gegužės 8 d. Sofiyski rayonen sad (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje „BOSOLAR“ EOOD/„CHEZ ELEKTRO BULGARIA“ AD**

(Byla C-366/19)

(2019/C 255/32)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sofiyski rayonen sad

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: „BOSOLAR“ EOOD

Atsakovė: „CHEZ ELEKTRO BULGARIA“ AD

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnis, kuriuo Sąjungos teisės sistemoje reglamentuojama laisvė užsimiti verslu, turi būti aiškinamas taip, kad jam prieštarauja tokia nacionalinės teisės norma, kaip antai *Prehodni i zaklyuchitelni razporedbi na Zakona za izmenenie i dopalnenie na zakona za energetikata* (Istatymo dėl Energetikos įstatymo pakeitimo ir papildymo pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos, toliau — PZR ZIDZE) 18 straipsnis, pagal kurį, nepaisant sudarytos sutarties ir esamų sutartinių santykių, kuriems taikomos specialios galiojančios teisės normos, vienas iš esminių sutarties elementų (kaina) teisėkūros aktu yra keičiamas vienos iš sutarties šalių naudai?
2. Ar teisinio saugumo principas turi būti aiškinamas taip, kad jam prieštarauja naujas tarp privačių asmenų arba tarp valstybės ir privačių asmenų remiantis specialiomis normomis jau sukurtų teisinių santykių reglamentavimas, jei šis naujas reglamentavimas turi neįgiamų padarinių teisėtiems privatinės teisės subjektų lūkesčiams ir jų jau įgytomis teisėms?
3. Ar teisėtų lūkesčių apsaugos principas, kaip esminis Sąjungos teisės principas, atsižvelgiant į 2009 m. rugsėjo 10 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Plantanol* (C-201/08, EU:C:2009:539) turi būti aiškinamas taip, kad juo valstybei narei draudžiama, pakankamai neužtikrinus nuspėjamumo, keisti galiojančių elektros gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių teisinį reglamentavimą, anksčiau laiko nutraukiant įstatymu numatytas elektros gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių skatinimo priemones, susijusias su ilgalaikėmis elektros pirkimo-pardavimo sutartimis, ir taip pažeidžiant sąlygas, kuriomis privatūs subjektai investavo į elektros gamybą iš atsinaujinančių energijos išteklių ir sudarė ilgalaikes elektros pirkimo-pardavimo sutartis su valstybės reguliuojamomis elektros tiekimo įmonėmis?
4. Ar Direktyvos 2009/28/EB ⁽¹⁾ dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją 3 ir 4 straipsniai, atsižvelgiant į jos 8 ir 14 konstatuojamąsias dalis, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybės narės įpareigojamos nacionalinėmis priemonėmis, kuriomis direktyva buvo perkelta į nacionalinę teisę, užtikrinti investuotojams teisinį saugumą elektros gamybos iš atsinaujinančių energijos išteklių srityje, įskaitant ir saulės energiją?

Jei į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar pagal Direktyvos 2009/28 3 ir 4 straipsnius, siejamus su jos 8 ir 14 konstatuojamomis dalimis, yra leidžiama tokia nacionalinė teisės norma, kaip antai PZR ZIDZE 18 straipsnis, iš esmės keičianti lengvatines sąlygas, kuriomis pagal esamas ilgalaikes iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintos elektros pirkimo-pardavimo sutartis, sudarytas remiantis pirmiau patvirtintomis nacionalinėmis direktyvos perkėlimo priemonėmis, perkama iš atsinaujinančių energijos išteklių pagaminta elektra?

5. Kaip Sąjungos teisės taikymo nacionaliniu lygmeniu tikslais turi būti aiškinama sąvoką „valstybė narė“? Ar ši sąvoka, atsižvelgiant į 1990 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Foster ir kt.* (C-188/89, EU:C:1990:313) ir vėlesnę susijusių Teisingumo Teismo jurisprudenciją, apima ir bendrojo ekonominio intereso paslaugos (elektros tiekimas) teikėją, kaip antai įmonę atsakovę nagrinėjamoje byloje, kuriai įstatymu nustatytais sąlygomis valstybės institucijos aktu ir šiai institucijai prižiūrint yra deleguotas šios paslaugos teikimas?

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009, p. 16).